

ROK	C	Tytuł oryginału: Primary Sabbath School Leader/Teacher Guide. (www.gracelink.net)	<i>Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom - wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję darczyńcom oraz <u>Adwentystycznemu Stowarzyszeniu Inicjatyw</u> za wsparcie finansowe korekty podręczników. Projekt koordynowała <u>Fundacja Krzepki Maluch</u>.</i>
KWARTAŁ	1		
MIESIĄC	3 – Bóg uczy nas, jak traktować innych		
LEKCJA	13	Przewodnik metodyczny dla nauczycieli opracowany przez Sekretariat do Spraw Szkoły Sobotniej przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.	<i>*Projekt jest już przygotowany do składu i druku, dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na czerwono (w składzie będą musiały zostać poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać na to uwagi :).</i>
Tłumaczenie	Maciej Matter		
Korekta	Sara Pieszka		
Redakcja	Anna Bartosik		

Pozdrawiam, Asia

LEKCJE Z ŻYCIA DŹDŻOWNIC

ŹRÓDŁA:	Jonasz 4, E.G. White, <i>Prorocy i Królowie</i> , ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 176–180.
WERSET PAMIĘCIOWY	„Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy” (1 J 3, 1).
PRZESŁANIE	JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY.
CELE	Dzieci: wiedzą , że Bóg przyjmuje wszystkich do swojej rodziny. czują współczucie, miłość i akceptację wobec nowych członków Bożej rodziny. reagują , akceptując i ceniąc innych, którzy należą do Bożej rodziny.
ZARYS LEKCJI BIBLIJNEJ	Jonasz dwukrotnie osiąga sukces jako misjonarz – najpierw głosi żeglarzom na statku, a potem w Niniwie. Ludzie są ocaleni, ponieważ usłuchali Bożego ostrzeżenia skierowanego do Niniwy. Niestety Jonasz nie jest zadowolony z tego sukcesu. Jest nieszczęśliwy i zły. Pan Bóg używa pnącza i robaka, aby nauczyć Jonasa litości, współczucia i radości z nawrócenia ludzi.
TA LEKCJA JEST NA TEMAT	SPOŁECZNOŚCI. Nikczemni mieszkańcy Niniwy byli potencjalnymi członkami Bożej rodziny. Pan Bóg cenił tych ludzi tak bardzo, że posłał do nich Jonasa z poselstwem ostrzeżenia. Kiedy odwrócili się od swoich grzechów, Bóg odwołał zapowiedzianą karę i przyjął ich do swojej rodziny. Ta postawa stoi w sprzeczności z postawą Jonasa, który był pełny pogardy dla mieszkańców Niniwy. Boża rodzina jest otwarta na każdego, kto przychodzi do Boga. Niech te drzwi będą zawsze otwarte. Radujmy się z każdej osoby przechodzącej przez te drzwi!
POGŁĘBIENIE WIEDZY NAUCZYCIELA	<i>Gdy Jonasz zorientował się, że Bóg zamierza oszczędzić miasto, które pomimo swojej wielkiej niegodziwości zostało skłonione do skruchy w worze i popiele, powinien jako pierwszy okazać radość z takich przejawów cudownej Jego łaski. Jednak zamiast tego zaczął się obawiać, że zostanie uznany za fałszywego proroka. Martwiąc się o swoją reputację, stracił z oczu znacznie większą wartość – życie uratowanych mieszkańców występного miasta (E.G. White, <i>Prorocy i Królowie</i>, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 175–176).</i>
DEKORACJA SALI	Patrz: Lekcja 10.

PRZYWITANIE

Przywitań wchodzących uczniów. Zapytaj, jak minął im tydzień – z czego są zadowoleni, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Niech rozpoczną realizację wybranych zajęć wprowadzających.

WPROWADZENIE

Wybierz zajęcia odpowiednie dla swojej grupy:

A. Odbitki liści

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none"> – kalka techniczna – brązowy lub zielony papier – świeże liście z drzew lub roślin – nożyczki – kredki 	<p>Użyj zielonego lub brązowego papieru do stworzenia pnącza. Należy poprosić dzieci o ułożenie świeżych liści na stole i nałożenie na nie kalki technicznej lub kolorowego papieru. Każ im pokolorować papier w miejscach, gdzie znajdują się liście, aby powstały „odbitki”. Poproś dzieci, aby wycięły powstałe liście. Zachowaj je do opowiadania historii. Opcjonalnie: Na zielonym papierze dzieci muszą rysować i wyciąć kształty liści.</p>	<p>Zbierz liście lub odłóż je na później. Powiedz: Jaka jest wasza ulubiona roślina? (Wysłuchaj odpowiedzi). W dzisiejszej historii mamy pewną roślinkę. Właśnie przygotowaliśmy kilka liści, które będą częścią papierowego krzewu, który pomoże nam w opowiadaniu tej historii. Roślina nauczy nas dzisiejszego przesłania, które brzmi:</p>

JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY. Powiedzcie to razem ze mną.

B. Jestem szczęśliwy, że jesteś tutaj

Przebieg	Podsumowanie
<p>Poproś dzieci, aby zwróciły się do kogoś i zawołały go po imieniu, uściśniły ręce i pozdrowiły: „Cieszę się, że jesteś tutaj!”. Powiedz im, aby uczynili to z co najmniej pięcioma osobami. Zachęć ich do pozdrowienia kogoś, kogo nie znają.</p>	<p>Powiedz: Dlaczego prosiłam was, abyście powitały innych? (Chcesz, żebyśmy byli przyjacielscy). Jak się czuliście, gdy witaliście innych? Jak się czuliście, gdy powitali cię twoi koledzy z klasy? (Dobrze). Co zrobisz, jeśli przyjdzie nowa osoba na szkółkę sobotnią? (Będę radosny i powitam ją). Nasza dzisiejsza lekcja dotyczy innych, którzy dołączają do Bożej rodziny. Dzisiejsza lekcja mówi:</p>

JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY. Powiedzcie to razem ze mną.

MODLITWA

Opowiedz o radościach i smutkach, o których dzieci opowiedziały ci na początku (jeśli wypada). Przeczytajcie ponownie wiersz pamięciowy. Daj dzieciom czas na to, by podzieliły się przemyśleniami ze studium z poprzedniego tygodnia. Pamiętaj o urodzinach, szczególnych wydarzeniach i osiągnięciach. Ciepło powitaj wszystkich gości.

ŚPIEW

Zaśpiewajcie kilka wybranych pieśni związanych z tematem lekcji. Propozycje:

„Czy wy wiecie” (pieśń nr 525 – *Śpiewajmy Panu*)

„Chwała niech będzie Jezusowi”(s. 209 – *Imię, które kocham*).

„Uwielbiajcie Pana” (pieśń nr 494 – *Tak! Pragnę wielbić Cię!*)

MISJA

Podziel się historią z książki „Mali misjonarze”.

Zapytaj: **Czy ktokolwiek dołączył do Bożej rodziny w tej historii?** (Tak; nie). **Co o tym myślisz?**

DARY

Poproś, aby dzieci włożyły swój dar do koszyczka na dary z doklejonym uśmiechem. Powiedz:

Nasze dary zostaną wykorzystane, aby zaprosić innych do przyłączenia się do rodziny Bożej. Składajmy Bogu ofiary z radością. Przeczytaj 2 Kor 9, 7.

MODLITWA

Zaproś każde dziecko do modlitwy. Niech dziękuje Bogu za każdego człowieka, którzy przyszedł dzisiaj do kościoła. Na przykład: „Dziękuję, Panie Jezu, że moja babcia przyszła dzisiaj do kościoła”; „Dziękuję, że mój kuzyn przyszedł” itd. Zakończ ogólną modlitwą, w której modlisz się, aby Bóg pomógł nam być radosnymi, gdy ludzie przychodzą wielbić Boga z Jego rodziną.

HISTORIA BIBLIJNA

Materiały	Przebieg
<ul style="list-style-type: none">– pudełko lub „miasto Niniwa” z lekcji 12– przekąski i sok (opcjonalnie)– papierowa roślina i liście z części wprowadzającej A lub zdjęcie robaka– męczyzna (Jonasz)– jasne światło– wentylator elektryczny– kostiumy z czasów biblijnych– spinacze– Biblia	Umieść z przodu pudełka „miasta Niniwy” ułożone w stosy z lekcji 12. W „mieście Niniwa” umieść mały stół z sokiem i przekąskami (w razie potrzeby). Umieść papierową roślinę w miejscu widocznym dla wszystkich. Rozdaj spinacze i papierowe liście. Opowiedz dzieciom, że będą z nich korzystać podczas opowieści. Niech „Jonasz” usiądzie w pobliżu rośliny. W miarę jak historia się rozwija i pnącze zaczyna „wiednąć”, powinieneś usunąć liście z rośliny i upuścić je na podłogę dzięki „ukrytemu pomocnikowi”. Włącz jasne światło i wentylator, aby symulować gorące słońce i wiatr, które dotknęły Jonasza.

Mieszkańcy Niniwy byli bardzo szczęśliwi, gdy zrozumieli, że Bóg widział, jak bardzo żałują swoich grzechów. Po odpokutowaniu za nie, chwalili Boga za Jego miłość i przebaczenie. [Dzieci idą w kierunku miasta, gdzie wszystkie będą głosić przesłanie: „Bóg jest dobry. On nas kocha i przebacza. Chwała Bogu!”. Zaproś dzieci do jedzenia i picia przy stole z przekąskami i sokami w mieście – jeśli jest to możliwe – co symbolizować będzie koniec ich postu i buntu].

Twarz Jonasza stawała się coraz bardziej czerwona. Zaciskał zęby. [Jonasz stoi obok tych dzieci, które celebrować Boże miłosierdzie. Wygląda na zagniewanego i zaciska zęby]. Bóg zbawił lud Niniwy; ludzi, których Jonasz nie lubił! Bóg nie zamierzał zniszczyć tego miasta! Jonasz zacisnął pięści. [Jonasz zaciska pięści]. Był bardzo zły.

– Wiedziałem, że tak zrobisz! – Jonasz wyrzucił Panu Bogu. – Dlatego próbowałem uciec do Tarsyzsu! Jesteś Bogiem miłującym i miłosiernym. Jesteś cierpliwy i uprzejmy. Wiedziałem, że zmienisz zdanie i nie zniszczysz tych strasznych ludzi! Po prostu mnie zabij! – krzyczał Jonasz. – Byłoby lepiej, gdybym umarł, ponieważ nic, co przewidywałem, nie wydarzyło się!

Bóg odpowiedział Jonaszowi: „Czy to dobrze tak się gniewać?”

Być może coś się stanie z Niniwą – pomyślał Jonasz. Postanowił znaleźć miejsce, gdzie będzie mógł obserwować miasto i patrzeć na jego zagładę. [Jonasz staje blisko „miasta Niniwy” i zwraca się twarzą w jego stronę].

Na wybranym przez niego zboczku było bardzo gorąco. Jonasz zrobił sobie kryjówkę pod gałęziami

drzew, żeby uchronić się przed słońcem. Potem usiadł i czekał. [Jonasz siada na podłodze między krzesłami].

Nagle zaczęło się dziać coś niezwykłego. Bóg stworzył pnącze z dużą ilością sporych zielonych liści, które zaczęły rosnać obok Jonasza i dały mu schronienie przed żarem słońca. [Umieść zielone rośliny na krzesłach niedaleko Jonasza]. Jonasz wpatrywał się w roślinę. Nigdy czegoś takiego nie widział! Nigdy nie widział, aby jakkolwiek roślina wyrosła tak szybko! W miarę upływu czasu łodyga rośliny stawała się coraz dłuższa i grubsza. Duże liście pojawiały się i rozwijały jeden po drugim. [Dzieci podchodzą i przywiązują liście do pnącza].

Roślina stała się świetnym schronieniem dla Jonasza. Miał pod jej liśćmi cudownie zacienione miejsce do siedzenia. Jonasz uśmiechnął się do siebie. Miło było nie siedzieć na słońcu! Jonasz był bardzo zadowolony z tej rośliny. [Jonasz się uśmiecha]. Całą noc spędził w tym miejscu.

Następnego dnia wczesnym rankiem Bóg wyznaczył robaka, który podgryzł łodygę rośliny Jonasza! [Pokaż zdjęcie robaka]. Roślina oczywiście zaczęła szybko usychać. [Ukryty pomocnik stopniowo usuwa liście z pnącza i upuszcza je na podłogę]. Nie chroniła już Jonasza przed słońcem.

Gdy tylko słońce zaczęło wznosić się na niebie, a dzień stawał się coraz gorętszy, Bóg sprawił, że pałący wiatr wiał na Jonasza. [Włącz wentylator i skieruj go w stronę Jonasza]. Wiatr wiał i wiał, a słońce prażyło. [Skieruj jasne światło na Jonasza]. Jonasz był nieszczęśliwy i gniewny.

– Lepiej mi umrzeć niż żyć! – zawołał.

Wtedy Bóg przemówił do Jonasza: „Czy to słuszne tak się gniewać z powodu rośliny?”

– Tak! – krzyknął Jonasz.

„Przykro ci z powodu tej winorośli, przy której nie zrobiłeś nic, aby wyrosła. A roślina nie żyje zbyt długo – powiedział Bóg. – W Niniwie żyje dużo ludzi, a dodatkowo wiele zwierząt. Stworzyłem ich wszystkich i kocham ich. Czy nie mam większego powodu, aby ich żałować niż ty, gdy żałujesz tej rośliny, która uschła?”

Jonasz był zdezorientowany. Nie rozumiał, dlaczego Bóg oszczędził lud Niniwy. (Patrz: *Prorocy i*

królowie, s. 176). Ale zaniósł Boże przesłanie. Po latach Jezus mówił o dziele, które Jonasz wykonał w Niniwie. (Patrz: Ewangelia Mateusza 12, 40.41). Nasz Pan jest kochającym i cierpliwym Bogiem. Chce, abyśmy byli miłujący, uprzejmi i cierpliwi wobec ludzi wokół nas. Pragnie, abyśmy byli szczęśliwi, kiedy inni dołączają do Jego rodziny.

POSUMOWANIE

Zapytaj: **Jak byście się czuli, gdyby jakiś zły człowiek słuchał waszego kazania i nawrócił się do Boga?**

Dlaczego powinniśmy traktować wszystkich, z którymi się spotykamy, jak wartościowych ludzi? (Bóg ich stworzył, kocha ich, a Jezus umarł, aby ich zbawić). Przeczytaj głośno 1 Jana 3, 1. Zapytaj: **Kim są dzieci Boże?** (Ludzie, którzy Go miłują, inni chrześcijanie). **Jak wielka jest rodzina Boga? Czy jest wystarczająco duża, aby każdy, kto chce, mógł do niej dołączyć? Jak stać się dzieckiem Bożym? Czego nauczyłeś się z naszej opowieści o przyjmowaniu „obcych” do Bożej rodziny?** (Powinniśmy być szczęśliwi, kiedy ludzie decydują się iść za Bogiem). O to właśnie chodzi w naszym przesłaniu. Powiedzmy to razem:

Jestem szczęśliwy, gdy inni dołączają do Bożej rodziny.

TEKST BIBLIJNY

Podziel werset pamięciowy na cztery części. Zapisz każdą część na innej karteczce w następujący sposób:

1. „Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec,
2. że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi
3. i nimi jesteśmy”
4. 1 Jana 3,1.

Utwórz cztery grupy. Daj każdej grupie jedną karteczkę. Poczekaj, aż nauczą się tego fragmentu. Wymień jeszcze trzy razy karteczki, tak aby każda z grup nauczyła się wszystkich czterech zwrotów. Zbierz kartki. Niech wszystkie cztery grupy utworzą jeden duży krąg i powiedzą razem cały werset. Powtarzaj, aż wszyscy zapamiętają ten werset.

STUDIUM BIBLI

Przebieg	Podsumowanie
<p>Powiedz: Bóg chce, abyśmy przyjęli tych, którzy dołączają do Jego rodziny. Przeczytajmy w Biblii o przyjmowaniu innych. Napisz poniższe teksty, aby wszyscy mogli je zobaczyć. Poproś ochotników, aby przeczytali każdy tekst i powiedzieli, kto kogo przyjął.</p> <p>Rdz 18, 1–5 – Abraham wita trzech nieznajomych. Wj 12, 37.38 – Obcy mogą dołączyć do Izraelitów wychodzących z Egiptu. Joz 6, 25 – Rachab i jej rodzina są ocaleni z Jerycha i żyją wśród Izraelitów. Jon 4, 10.11 – Bóg akceptuje pokutujących Niniwczaków. Łk 7, 36–39.48 – Pan Jezus przyjmuje grzesznicę. J 4, 9.10 – Jezus akceptuje Samarytanę. Dz 9, 26–28 – Barnaba wita Pawła w gronie wierzących.</p>	<p>Zapytaj: Jak się czujesz, kiedy ktoś traktuje cię tak, jak traktowano ludzi w historiach biblijnych, które właśnie czytamy? Czego nauczyłeś się z tych tekstów? (Wszyscy są mile widziani w Bożej rodzinie). Przypomnij werset pamięciowy. Powiedz: Kim są dzieci Boże? Jak możesz sprawić, że „osoby z zewnątrz” poczują się jak „osoby z wewnątrz” w naszym kościele? Czy możecie powiedzieć dzisiejsze przesłanie całkowicie szczerze? Powiedzmy je razem:</p>

JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY.

ZASTOSOWANIE

PRZYJACIELSKI KRĄG

Przebieg	Podsumowanie
<p>W trakcie szkółki dla dzieci jedno dziecko (dziecko 1) podchodzi do innego dziecka (dziecko 2), którego nie zna dobrze i stają razem. Dziecko 1 mówi do dziecka 2: „Bardzo się cieszę, że jesteś częścią Bożej rodziny”. Dziecko 2 zaprasza inne dziecko (dziecko 3), aby stanęło obok niego w kręgu, a dziecko 1 i dziecko 2 witają dziecko 3 tymi samymi słowami. Dziecko 3 zaprasza inne dziecko itd. Kontynuuj tak jak poprzednio, aż wszystkie dzieci w pokoju znajdą się w kręgu. Trzymając się za ręce, śpiewając razem „My tworzymy rodzinę” (pieśń nr 596 – <i>Śpiewajmy Panu</i>,) używając poniższych słów zamiast refrenu. Dzieci patrzą na siebie podczas śpiewu:</p> <p><i>Bardzo, bardzo cieszę się, że jesteś częścią naszej Bożej rodziny i żyjesz razem z Nim. On oczyścił cię swą krwią; całkiem obmył w niej, bo jesteś częścią Bożej, kochanej rodziny.</i></p> <p>Potem powiedz: Będę liczyć do trzech. Na trzy zrób krok w kierunku środka okręgu. Gotowy? Raz, dwa, trzy! Teraz połóż ręce na ramionach ludzi stojących po obu stronach i zrób kolejny krok. Raz, dwa, trzy! Powtarzaj tę czynność do momentu, aż wszyscy stworzą uścisk grupowy. Następnie poproś dzieci, aby usiadły.</p>	<p>Zapytaj: Jak ci się podobała nasza grupa? (OK, nie podobało mi się, podobało mi się). Czy cieszyłeś się, że jesteś razem w gronie przyjaciół? (Tak, tak sobie itd.). Dlaczego? (Ponieważ potrzebujemy siebie nawzajem, jesteśmy przyjaciółmi, cieszę się, gdy dołączam do innych). Powiedzmy sobie dzisiejsze przesłanie tak naprawdę szczerze:</p>

JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY.

DZIELENIE SIĘ

KARTY POWITALNE

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none">– papier do zrobienia karteczek– kredki, ołówki, markery itp.– naklejki, obrazki (akcesoria do dekoracji karteczek)	<p>Powiadom o tym z wyprzedzeniem kierownika szkoły sobotniej dla dorosłych i pastora. Poproś dzieci, aby przygotowały specjalne karty powitalne dla osób spoza ich klasy, takich jak nowo ochrzczeni członkowie, goście itp. Pomóż im napisać na kartach następujące zdanie (dorośli pomagają w razie potrzeby): „Cieszę się, że jesteś z nami w domu Bożym!”. Następnie niech dzieci pójdą do sali głównej kościoła po szkole sobotniej, aby je rozdać.</p>	<p>Powiedz: Bóg chce, aby Jego dom był miejscem, gdzie każdy, kto przychodzi, czuje się mile widziany. Dlatego wręczamy karty powitalne ludziom w kościele. Jak się czujesz, pomagając spełnić Boże pragnienie? (Cieszę się, że mogę Go uszczęśliwić; cieszę się, że mogę pomóc ludziom czuć się szczęśliwymi z powodu przebywania w domu Bożym). Gdy rozdajesz karty, uśmiechaj się i zastanów nad dzisiejszą wiadomością: Jestem szczęśliwy, gdy inni dołączają do Bożej rodziny.</p>

ZAKOŃCZENIE

Zaśpiewajcie razem pieśń. Módlcie się, abyście zawsze byli szczęśliwi, przyjmując innych do waszej społeczności.

Tekst źródłowy: Jonasz 4, E.G. White, *Prorocy i Królowie*, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 176–180.

Tekst pamięciowy: „Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy” (1 J 3, 1).

Przesłanie: JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY.

LEKCJA Z ŻYCIA DŹDŻOWNIC

– *Co się stało?* – zapytała mama, patrząc na twarz Caitlin, gdy ona i jej brat Jeremy wsiedli do samochodu.
– *Znów otrzymałam okropną ocenę z dyktanda!* – westchnęła Caitlin. – *Powiedziałas, że dostanę karę, jeśli otrzymam kolejną złą ocenę z literowania.*
Jeremy uśmiechnął się do siebie. Pamiętał, jak mama go uziemiła, bo nie uczył się pisowni.
– *Przepraszam, Caitlin!* – powiedziała uprzejmie mama. – *Pomogę ci nauczyć się tych trudnych słówek zaraz po kolacji.*
Jeremy zaczął się bardzo złościć. Dlaczego mama nie zamierzała ukarać Caitlin, tak jak obiecała?

Jonasz czuł się podobnie jak Jeremy. Spójrzmy na niego. Twarz Jonasza stała się czerwona. Zaciśnął zęby. Bóg nie zniszczył wszakże miasta Niniwy! Oszczędził ludzi, których Jonasz nie lubił. Prorok szalał z wściekłości!

– *Wiedziałem, że tak zrobisz!* – Jonasz klócił się Bogiem. – *Dlatego próbowałem uciec do Tarsyzusu! Jesteś Bogiem miłującym i miłosiernym. Jesteś cierpliwy i uprzejmy. Wiedziałem, że nie zniszczysz tych strasznych ludzi! Po prostu mnie zabij!* – krzyczał. – *Byłoby lepiej, gdybym umarł, ponieważ nic, co przewidywałem, nie wydarzyło się!*

Pan odpowiedział Jonaszowi: „Czy to dobrze tak się gniewać?”

Może jednak coś złego stanie się z Niniwą – pomyślał Jonasz. Postanowił znaleźć miejsce, gdzie będzie mógł spoglądać w dół na miasto i patrzeć na jego zagładę. Na wybranym przez niego zboczach było bardzo gorąco. Jonasz zrobił sobie kryjówkę z gałęzi drzew, żeby się uchronić przed słońcem. Potem usiadł i czekał.

Nagle zaczęło się dziać coś niezwykłego. Bóg stworzył pnącze z dużą ilością sporych zielonych liści, które zaczęły rosnąć obok Jonasza i dały mu schronienie przed żarem słońca. Jonasz wpatrywał się w roślinę. Nigdy niczego takiego nie widział! Nigdy nie widział, aby jakakolwiek roślina wyrosła tak szybko! W miarę upływu czasu łodyga pnącza stawała się coraz dłuższa i grubsza. Duże liście pojawiały się i rozwijały jeden po drugim.

Roślina stała się świetnym schronieniem dla Jonasza. Miał pod jej liśćmi cudownie zacienione miejsce do siedzenia. Jonasz uśmiechnął się do siebie. Miło było nie siedzieć na słońcu! Jonasz był bardzo zadowolony z tej rośliny. Całą noc spędził w tym miejscu.

Następnego dnia wczesnym rankiem Bóg wyznaczył robaka, który podgryzł łodygę rośliny Jonasza! Roślina oczywiście zaczęła szybko usychać. Już nie chroniła Jonasza przed słońcem.

Gdy tylko słońce zaczęło wznosić się na niebie, a dzień stawał się coraz gorętszy, Bóg sprawił, że palący wiatr wiał na Jonasza. Wiatr wiał, a słońce prażyło. Jonasz był nieszczęśliwy i zagniewany.

– *Lepiej mi umrzeć niż żyć!* – zawołał.

Wtedy Bóg przemówił do Jonasza: „Czy to słuszne tak się gniewać z powodu rośliny?”

– *Tak!* – krzyknął Jonasz.

„Przykro ci z powodu tej winorośli, przy której nie zrobiłeś nic, aby wyrosła. A roślina nie żyje zbyt długo – powiedział Bóg. – W Niniwie żyje dużo ludzi, a dodatkowo wiele zwierząt. Stworzyłem ich wszystkich i kocham ich. Czy nie mam większego powodu, aby ich żałować niż ty, gdy żałujesz tej rośliny, która uschła?”

Jonasz był zdezorientowany. Nie rozumiał, dlaczego Bóg oszczędził lud Niniwy. (Patrz: *Prorocy i królowie*, s. 176). Ale zaniósł Boże przesłanie. Po latach Jezus mówił o dziele, które Jonasz wykonał w Niniwie. (Patrz: Ewangelia Mateusza 12, 40.41). Nasz Bóg jest Bogiem kochającym i cierpliwym. Chce, abyśmy byli miłujący, uprzejmi i cierpliwi wobec ludzi wokół nas. Pragnie, abyśmy byli szczęśliwi, kiedy inni dołączają do Jego rodziny.

Tekst źródłowy: Jonasz 4, E.G. White, *Prorocy i Królowie*, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 176–180.

Tekst pamięciowy: „Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy” (1 J 3, 1).

Przesłanie: **JESTEM SZCZĘŚLIWY, KIEDY LUDZIE DOŁĄCZAJĄ DO BOŻEJ RODZINY.**

ZADANIA DO WYKONANIA:

SOBOTA

- Jeśli to możliwe, usiądź w cieniu drzewa i przeczytaj lekcję z rodziną. Szukaj pnączy rosnących w pobliżu.
- Przeczytaj 1 J 3,1. Naucz rodzinę wersetu pamięci. Podziękuj Bogu, że jesteś Jego dzieckiem.
- Zaśpiewajcie razem „Czy wy wiecie?” (pieśń nr 86 – *Tak! Pragnę wielbić Cię!*).

NIEDZIELA

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie Jon 4, 1.2. Co Jonasz mówił o Bogu?
- Zrób pnącze z przędzy/papieru/gazety. Wytnij kształty liści i zapisz każde słowo z tekstu pamięciowego na liściach. (Umieść odnośnik na osobnym liściu). Przymocuj je do pnącza za pomocą klamerek lub spinaczy w odpowiedniej kolejności. Potem usuń liście i zachowaj je na później.

PONIDZIAŁEK

- Przeczytaj z rodziną Jon 4, 3–5. Porozmawiaj o klóceniu się z Bogiem i z ludźmi.
- Zrób dioramę z pudełka po butach. Dzisiaj wytnij Jonasz w kryjówce, spoglądającego w dół na Niniwę. Przymocuj go do sceny w pudełku na buty. Ćwicz swój werset pamięciowy przy pomocy winorośli i liści zrobionych wczoraj.
- Zaśpiewaj radosną pieśń.
- Dziękuj Bogu za rośliny i drzewa, które dają nam cień.

WTOREK

- Przeczytaj Jon 4, 6.7. Co dobrego się stało? Czy długo to trwało? Dlaczego? Dodaj roślinę (prawdziwą lub sztuczną) obok Jonasz w dioramie. Umieść też w pobliżu sztucznego robaka. Znajdź niechcianą roślinę, taką jak chwast, i obetnij ją przy korzeniu. Zostaw ją tam, gdzie ją przeciąłeś i sprawdź, co się z nią stanie jutro.
- Powtórz razem z rodziną werset pamięciowy, używając winorośli i liści.

ŚRODA

- Podczas nabożeństwa przeczytaj Jon 4, 8.9. Opisz uczucia Jonasz. O co pytał go Bóg? Co robisz, gdy jesteś wściekły? Przeczytaj i przedyskutuj z rodziną Ef 4, 26. Co to znaczy? Poproś Pana Jezusa, aby przypominał ci o pielęgnowaniu dobrych myśli.
- Sprawdź roślinę, którą wczoraj przeciąłeś przy korzeniu. Jak ona wygląda?
- Powiedzcie razem swój werset pamięciowy. Następnie zaśpiewajcie radosną pieśń.

CZWARTEK

- Przeczytajcie z rodziną Jon 4, 10.11. Jak myślisz, jak Jonasz odpowiedział na Boże pytania? Czy dbasz o ludzi, którzy nie znają Pana? Jak możesz pokazać im Bożą miłość? Poproś Pana, aby ci pomógł.
- Razem z rodziną napisz lub narysuj obrazki, aby pokazać, co czujesz, gdy inni dołączają do Bożej rodziny. Włóż kartki do torebki. Po kolei wyciągajcie po jednej i przeczytajcie lub opowiedzcie, co przedstawia.
- Powiedzcie razem swój werset pamięciowy.

PIĄTEK

- Przygotuj na nabożeństwo prowizoryczne schronienie. Zaproś rodzinę, aby poczuła się jak Jonasz i posiedziała w kryjówce podczas opowiadania historii. W pobliżu schronienia umieścić duży chwast lub inną roślinę. Podetnij jej korzeń we właściwym czasie.
- Przeczytaj Ef 4, 31.32. Jak myślisz, co to znaczy?
- Wypatruj jutro gości w kościele. Jak okażesz swoją radość, że przyszli?
- Zaśpiewajcie razem: „Dla Pana” (pieśń nr 616 – *Śpiewajcie Panu*). Następnie dziękujcie Jezusowi za ludzi, którzy przychodzą do waszego kościoła.